

Kasační opravný prostředek podaný dne 13. února 2022 KY proti rozsudku Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 1. prosince 2021 ve věci T-433/20, KY v. Soudní dvůr Evropské unie

(Věc C-100/22 P)

(2022/C 237/33)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Navrhovatelka: KY (zástupci: N. Maes, J.-N. Louis, advokáti)

Další účastník řízení: Soudní dvůr Evropské unie

Návrhová žádání

- zrušit rozsudek Tribunálu ze dne 14. července 2021 ve věci T-433/20;
- ve věci nově rozhodnout tak, že:
- prohlásí žalobu za přípustnou a opodstatněnou;
- zruší rozhodnutí, jímž se zamítá návrh na vrácení formulovaný navrhovatelkou;
- uložit žalovanému náhradu nákladů řízení v obou stupních řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelka tvrdí, že se Tribunál při přezkumu její žaloby na neplatnost dopustil několika nesprávných právních posouzení, která vyplývají především ze záměny mezi žalobou založenou na bezdůvodném obohacení a hypotetickým zpochybněním pravidel v oblasti vyplácení nároků na důchod.

První důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného právního posouzení v rozsahu, v němž Tribunál konstatoval existenci právního základu pro bezdůvodné obohacení, jakož i z nedostatečného odůvodnění napadeného rozsudku.

Druhý důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného právního posouzení Tribunálu, pokud jde o použití pravidla životního minima.

Třetí důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného právního posouzení v rozsahu, v němž Tribunál konstatoval neexistenci ochuzení.

Čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení unijního práva, neboť Tribunál nezohlednil judikaturu Barroso Truta a další v. Soudní dvůr Evropské unie (rozsudek ze dne 18. září 2018, T-702/16 P, EU:T:2018:557, body 104 až 106).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale di Napoli (Itálie) dne 17. února 2022 – trestní řízení proti CU

(Věc C-112/22)

(2022/C 237/34)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale di Napoli

Účastník původního trestního řízení

CU

Předběžné otázky

1) Brání unijní právo, zejména článek 18 [SFEU], článek 45 [SFEU], čl. 7 odst. 2 nařízení č. 492/2011⁽¹⁾, čl. 11 odst. 1 písm. d) směrnice 2003/109⁽²⁾, článek 29 směrnice 2011/95⁽³⁾, článek 34 Listiny základních práv Evropské unie, články 30 a 31 Evropské sociální charty takové vnitrostátní právní úpravě, jaká je obsažena v čl. 7 odst. 1 ve spojení s čl. 2 odst. 1 písm. a) nařízení vlády s mocí zákona č. 4 ze dne 28. ledna 2019, přeměněného se změnami zákonem č. 26 ze dne 28. března 2019, v rozsahu, v němž podmiňuje přístup k všeobecnému základnímu příjmu požadavkem pobytu v Itálii po dobu nejméně 10 let (z nichž poslední dva roky, posuzované v době podání žádosti a po celou dobu vyplácení dávky, nepřetržitě), čímž stanoví horší zacházení s italskými státními příslušníky, evropskými státními příslušníky s právem pobytu nebo trvalého pobytu nebo dlouhodobými rezidenty z třetích zemí, kteří mají pobyt kratší než 10 let nebo 10 let, z nichž poslední dva roky nejsou nepřetržitě, ve srovnání se stejnými kategoriemi rezidentů, kteří zde mají pobyt 10 let, z nichž poslední dva roky jsou nepřetržitě?

V případě kladné odpovědi na předchozí otázku:

- 2) Brání unijní právo, zejména článek 18 [SFEU], článek 45 [SFEU], čl. 7 odst. 2 nařízení č. 492/2011, čl. 11 odst. 1 písm. d) směrnice 2003/109, článek 29 směrnice 2011/95, článek 34 Listiny základních práv Evropské unie, články 30 a 31 Evropské sociální charty takové vnitrostátní právní úpravě, jaká je obsažena v čl. 7 odst. 1 ve spojení s čl. 2 odst. 1 písm. a) nařízení vlády s mocí zákona č. 4 ze dne 28. ledna 2019, přeměněného se změnami zákonem č. 26 ze dne 28. března 2019, v rozsahu, v němž vyhradzuje odlišné zacházení pro dlouhodobě pobývajících rezidenty, kteří mohou získat právo trvalého pobytu v členském státě EU po pěti letech pobytu v hostitelském členském státě, a dlouhodobě pobývajících rezidenty, kteří zde mají pobyt po dobu deseti let, z toho poslední dva roky nepřetržitě?
- 3) Brání unijní právo, zejména článek 18 [SFEU], článek 45 [SFEU], čl. 7 odst. 2 nařízení č. 492/2011, čl. 11 odst. 1 písm. d) směrnice 2003/109, článek 29 směrnice 2011/95, článek 34 Listiny základních práv Evropské unie takové vnitrostátní právní úpravě, jaká je obsažena v čl. 7 odst. 1 ve spojení s čl. 2 odst. 1 písm. a) nařízení vlády s mocí zákona č. 4 ze dne 28. ledna 2019, která italským státním příslušníkům, evropským státním příslušníkům a státním příslušníkům ze třetích zemí ukládá povinnost desetiletého pobytu (a nepřetržitosti posledních dvou let) pro přístup k všeobecnému základnímu příjmu?
- 4) Brání unijní právo, zejména článek 18 [SFEU], článek 45 [SFEU], čl. 7 odst. 2 nařízení č. 492/2011, čl. 11 odst. 1 písm. d) směrnice 2003/109, článek 29 směrnice 2011/95, článek 34 Listiny základních práv Evropské unie, články 30 a 31 Evropské sociální charty takové vnitrostátní právní úpravě, jaká je obsažena v čl. 7 odst. 1 ve spojení s čl. 2 odst. 1 písm. a) nařízení vlády s mocí zákona č. 4 ze dne 28. ledna 2019, přeměněného se změnami zákonem č. 26 ze dne 28. března 2019, v rozsahu, v němž pro získání výhod plynoucích z občanství ukládá italským státním příslušníkům, evropským státním příslušníkům a státním příslušníkům ze třetích zemí povinnost prohlásit, že po dobu deseti let, z toho nepřetržitě po dobu posledních dvou let, pobývali v Itálii, což v případě nepravdivého prohlášení vede k závažným trestněprávním důsledkům?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 492/2011 ze dne 5. dubna 2011 o volném pohybu pracovníků uvnitř Unie (Úř. věst. 2011, L 141, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty (Úř. věst. 2004, L 16, s. 44).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU ze dne 13. prosince 2011 o normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany (přepracované znění) (Úř. věst. 2011, L 337, s. 9).